

Bruxelles, den 6.12.2017
COM(2017) 821 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET OG DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK**

**YDERLIGERE SKRIDT HEN IMOD FULDFØRELSEN AF EUROPAS
ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION - EN KØREPLAN**

DA

DA

1. INDLEDNING

Det er næsten 16 år siden, at de første euromønter og -sedler blev en del af vores dagligdag. Euroen anvendes nu dagligt af 340 millioner europæere i 19 medlemsstater i euroområdet. Det er den næst mest brugte valuta på verdensplan. 60 andre lande og områder rundt om i verden med 175 millioner indbyggere, har valgt at anvende euroen som deres valuta eller at knytte deres valuta til den.

Den finansielle og økonomiske krise, som ramte Europa i 2008, og hvis følger stadig mærkes den dag i dag, startede ikke i euroområdet, men afslørede nogle af dets institutionelle svagheder. Som en hastereaktion på de umiddelbare udfordringer blev der vedtaget en række instrumenter. De udgjorde en finansiell brandmur, blev anvendt til at yde hjælp til de mest berørte lande og betød en intensivering af politiksamordningen på EU-plan. De styrkede de finanspolitiske og finansielle regler for at forhindre en yderligere optrapning af krisen. Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske foranstaltninger har også vist sig at være af afgørende betydning.

Efter år med ingen eller lav vækst begynder resultaterne af den beslutsomme indsats på alle niveauer at vise sig. Europa oplever nu et solidt opsving. Der er nu vækst i alle medlemsstater, og den overordnede vækst i EU har i flere år i træk ligget på omkring 2 % i gennemsnit.¹ De økonomiske forventninger er på deres højeste i EU og euroområdet siden 2000. Ledigheden er på sit laveste siden slutningen af 2008. Befolkningens støtte til euroen er den højeste i euroområdet siden indførelsen af eurosedler og -mønter i 2002². Som den nuværende Kommissionen udtalte, da den tiltrådte, er krisen imidlertid ikke ovre, så længe arbejdsløsheden fortsat er så høj. I oktober 2017 var der stadig 14,3 mio. arbejdsløse i euroområdet.

Kriseårene gav os nogle værdifulde erfaringer. De pågældende problemer blev allerede klart indkredset i de **fem formænds rapport fra juni 2015**.³ Siden da er der blevet gjort meget for at uddybe Den Økonomiske og Monetære Union gennem handling. Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker er blevet styrket med klarere retningslinjer for euroområdet som helhed og et stærkere fokus på sociale aspekter. Den økonomiske styring er blevet forbedret med oprettelsen af et europæisk finanspolitisk råd og nationale produktivitetsråd. Den tekniske bistand til medlemsstaterne blev øget med oprettelsen af Strukturreformtjenesten. Der er blevet taget vigtige skridt hen imod færdiggørelsen af bankunionen⁴ og kapitalmarkedsunionen⁵, navnlig gennem parallelle fremskridt med foranstaltninger til risikoreduktion og risikodeling i banksektoren. For at øge ejerskabet på alle niveauer er også dialogen med politiske aktører og arbejdsmarkedets parter på nationalt og europæisk plan øget.

Som følge heraf er euroområdets arkitektur stærkere end nogensinde før, men det betyder ikke, at den er færdiggjort. I **oplægget om en dybere økonomisk og monetær union**⁶ og oplægget om fremtiden

---

¹ Europæisk økonomisk prognose — efterår 2017, Institutional Paper 63.

² Flash Eurobarometer 458 af 4.12.2017.

³ "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", rapport af 22. juni 2015 af Jean-Claude Juncker i tæt samarbejde med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi og Martin Schulz.

⁴ Se navnlig COM(2017) 592 final af 11.10.2017.

⁵ COM(2017) 292 final af 8.6. 2017.

⁶ COM(2017) 291 af 31.5.2017.

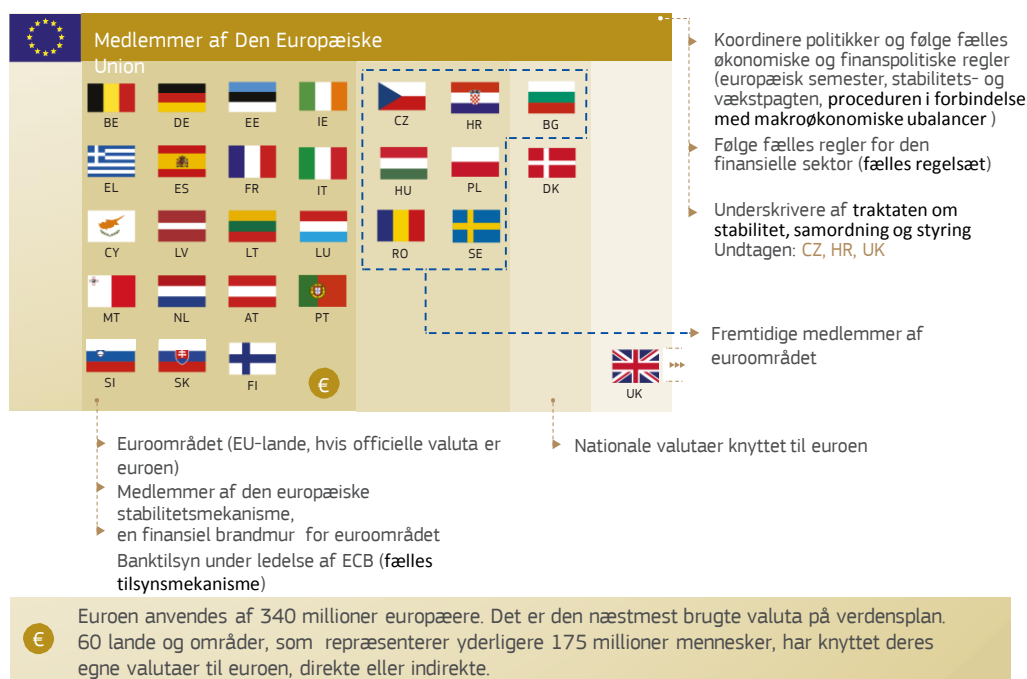
for EU's finanser⁷, som Kommissionen fremlagde som led i opfølgningen på **hvidbogen om Europas fremtid**⁸, blev der gjort status og skitseret en mulig vej frem mod 2025.

Det er nu tydeligt, at Europa er ved at genvinde sin styrke. Både økonomisk og politisk har vi **handlemuligheder**, og en positiv udvikling virker som et yderligere incitament til at handle. Der er ikke tid til at hvile på laurbærene: man bør altid handle, mens tid er.

I sin tale om Unionens tilstand den 13. september 2017⁹ fremlagde Kommissionens formand Jean-Claude Juncker sine synspunkter om **en mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union** og gjorde det klart, at gennemførelsen af Europas Økonomiske og Monetære Union er et vigtigt led i den køreplan som leder frem til stats- og regeringschefernes møde i Sibiu, som formand Donald Tusk har indkaldt til den 9. maj 2019, og hvor der skal træffes vigtige afgørelser om Europas fremtid.

Dette afspejles også i **ledernes dagsorden**¹⁰ med EU's stats- og regeringscheferes plan om et eurotopmøde den 15. december 2017 for at drøfte en tidsplan for afgørelserne om Den Økonomiske og Monetære Union og bankunionen samt et særligt møde, som planlægges afholdt den 28.-29. juni 2018 med henblik på at træffe konkrete afgørelser.

Europas Økonomiske og Monetære Union i dag

Kilde: Europa-Kommissionen

Opfordringen i talen om Unionens tilstand til sammenhold, effektivitet og demokratisk ansvarlighed er særlig relevant for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union:

⁷ COM(2017) 358 af 28.6.2017.

⁸ COM(2017) 2025 af 1.3.2017.

⁹ Jean-Claude Junckers tale den 13. september 2017 om Unionens tilstand 2017.

¹⁰ Ledernes dagsorden: Sammen bygger vi fremtiden, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 20.10.2017.

- **Sammenhold:** Euroen er EU's fælles mønt, og hvad der skabes for euroområdet, bør også skabes for, og sammen med, de medlemsstater, der ventes at tilslutte sig euroen i fremtiden. Med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Danmark er **alle medlemsstater uden for euroområdet retligt forpligtet til senere at indføre euroen**¹¹. Med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil euroområdets økonomier stå for ca. 85 % af EU's samlede bruttonationalprodukt. EU's politiske og økonomiske integration, hvis kerne er det indre marked, indebærer, at fremtiden for medlemsstaterne i såvel som uden for euroområdet allerede er knyttet sammen, og et stærkt og stabilt euroområde er vigtigt for medlemsstaterne i euroområdet og for EU som helhed. Dette er grunden til, at behov og interesser for medlemsstater i såvel som uden for euroområdet, som er indbyrdes afhængige parter i Den Økonomiske og Monetære Union, medtænkes i forbindelse med forslagene i denne pakke.
- **Effektivitet:** En stærkere økonomisk og monetær union kræver **stærkere styring og en mere effektiv anvendelse af de tilgængelige ressourcer**. Det nuværende system afspejler stadig et kludetæppe af afgørelser, som er truffet for at imødegå en hidtil uset krise. Den har undertiden medført en forøgelse af antallet af instrumenter og mere sofistikerede regler, hvilket er en kilde til kompleksitet og skaber risiko for overlapninger. Større synergieffekter, enklere procedurer og indarbejdelse af mellemstatslige ordninger i **EU-retten** ville styrke styring og beslutningstagning. Det er også effektivitetshensyn, som ligger bag, når alle de ændringer, som Kommissionen foreslår som led i dagens pakke, kan gennemføres inden for rammerne af de nuværende EU-traktater.
- **Demokratisk ansvarlighed:** Færdiggørelse af Den Økonomiske og Monetære Union betyder også større **politisk ansvarlighed** og **gennemsigtighed** med hensyn til, hvem der afgør hvad på de forskellige niveauer. Dette kræver, at den europæiske dimension af beslutningstagningen bringes tættere på borgerne og mere på forkant med nationale debatter, og at det sikres, at både de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet har tilstrækkelige beføjelser til at føre kontrol med håndteringen af EU's økonomiske styring. Det bør også føre til et større ejerskab til fælles afgørelser og åbenhed om måden, hvorpå de træffes og kommunikeres.

I de senere år er mange synspunkter om færdiggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union blevet bragt til torvs. Meningerne kan være forskellige, men der hersker **bred enighed** om behovet for yderligere fremskridt. Der er også kommet meget væsentlige bidrag fra Europa-Parlamentet¹², og der har været ført vigtige drøftelser i Eurogruppen¹³.

¹¹ Blandt medlemsstaterne uden for euroområdet har Danmarks og Bulgariens valutaer været knyttet til euroen siden dennes indførelse i 1999. Til forskel fra Danmark deltager Bulgarien ikke i ERM2-samarbejdet, men levet er knyttet til euroen inden for rammerne af et currency board-arrangement.

¹² Se navnlig Europa-Parlamentets beslutning af 16.2.2017 i) om budgetmæssig kapacitet for euroområdet (2015/2344(INI)), ii) om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur (2014/2248(INI)) og iii) om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale (2014/2249(INI)).

¹³ Se navnlig Eurogruppen: "Finanspolitisk kapacitet og finanspolitiske regler for ØMU'en" af 6.11.2017, "Uddybning af ØMU'en: den europæiske stabilitetsmekanismes rolle" af 9.10.2017 og "Opfølgning på uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union" af 10.7.2017.

Denne meddelelse indeholder et resumé af begrundelsen for og indholdet af de initiativer, som Kommissionen fremlægger i dag. Dernæst redegøres der for, hvordan den foreliggende pakke er en del af en mere omfattende **køreplan for uddybning af Europas Økonomiske og Monetære Union i 2025**, og der opstilles en tidsplan for indsatsen i de kommende 18 måneder.

2. DAGENS INITIATIVER

Som bebudet i talen om Unionens tilstand 2017 og den ledsagende hensigtserklæring indeholder dagens initiativer yderligere skridt hen imod gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.

Et overblik over dagens pakke

I dag fremlægger Kommissionen følgende forslag og initiativer:

- et forslag til oprettelse af en europæisk monetær fond, som er forankret i EU-retten
- et forslag til indarbejdelse af substansen af traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU-retten, idet der tages højde for det passende omfang af fleksibilitet, som er indbygget i stabilitets- og vækstpakten, og som Kommissionen har fremhævet siden januar 2015
- en meddelelse om nye budgetinstrumenter med henblik på et stabilt euroområde inden for EU's rammer
- for perioden 2018-2020: 1) målrettede ændringer af forordningen om fælles bestemmelser, som skal frigøre EU-støttemidler til nationale reformer, og 2) et forslag, som skal styrke støtteprogrammet for strukturreformer
- en meddelelse om en europæisk økonomi- og finansminister.

Et forslag til oprettelse af en europæisk monetær fond.

Dette forslag bygger på den europæiske stabilitetsmekanismes veletablerede struktur, idet der skabes en **europæisk monetær fond**, som er forankret i EU-retten. Dette blev allerede bebudet i de fem formænds rapport, og også Europa-Parlamentet har opfordret hertil, idet det understregede behovet for, at Den Europæiske Monetære Fond sikres en passende långivnings- og låntagningskapacitet og et klart defineret mandat¹⁴.

Den europæiske stabilitetsmekanisme blev oprettet i oktober 2012 på højdepunktet af krisen. Presset fra begivenhederne på det pågældende tidspunkt betød, at der blev fundet en mellemstatslig løsning. Det stod imidlertid allerede da klart, at der også kunne findes en løsning inden for rammerne af EU-traktaterne, således som det anføres i f.eks. Kommissionens meddelelse om en plan for en udbygget og egentlig økonomisk og monetær union¹⁵.

I årenes løb har den europæiske stabilitetsmekanisme vist sig at være afgørende i bestræbelserne på at bevare den finansielle stabilitet i euroområdet. Den har således ydet supplerende finansiell støtte til

¹⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet (2015/2344(INI)).

¹⁵ COM(2012) 777, "En plan for en udbygget og egentlig ØMU" af 28.11.2012.

medlemsstater i euroområdet, som var i vanskeligheder. Dens omdannelse til en europæisk monetær fond vil yderligere styrke dens **institutionelle forankring**. Den vil bidrage til at skabe nye synergieffekter inden for EU's rammer, særlig for så vidt angår gennemsigtighed, domstolskontrol og effektiviteten af EU's finansielle ressourcer og tilbyder dermed en bedre støtte til medlemsstaterne. Den vil også bidrage til yderligere at forbedre samarbejdet med Kommissionen og ansvarligheden over for Europa-Parlamentet. Dette vil ske, uden at den måde, hvorpå de nationale regeringer holdes ansvarlige af deres egne nationale parlamenter, berøres, og idet den nuværende europæiske stabilitetsmekanismes forpligtelser bevares.

Initiativet har form af et forslag til Rådets forordning, som i henhold til artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kræver Europa-Parlamentets godkendelse. Artikel 352 giver hjemmel til at indarbejde den europæiske stabilitetsmekanisme i EU's rammer, da denne handling er påkrævet af hensyn til **euroområdets finansielle stabilitet**¹⁶ og traktaterne ikke giver EU nogen anden hjemmel for at nå netop dette mål¹⁷. I nævnte artikels stk. 2 er der udtrykkeligt truffet bestemmelse om de nationale parlamenters rolle. Set i et historisk perspektiv har adskillige betydningsfulde afgørelser, som har banet vejen for Den Økonomiske og Monetære Union, været baseret på pendanten til artikel 352. Eksempelvis blev afgørelser vedrørende Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, den europæiske valutaenhed og de første betalingsbalancemekanismer taget i henhold til artikel 235 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, som var forgængeren for artikel 352.

Forslaget suppleres af et udkast til, hvad der kunne blive til en **mellemstatslig aftale** mellem medlemsstaterne i euroområdet om overførsel af midler fra den europæiske stabilitetsmekanisme til Den Europæiske Monetære Fond. Der er også fastsat bestemmelser om, at fonden bliver efterfølgeren for og erstatter ESM, herunder dens retlige stilling og alle dens rettigheder og forpligtelser.

I henhold til det forslag, der fremlægges i dag, oprettes Den Europæiske Monetære Fond som en **særskilt juridisk enhed i henhold til EU-retten**. Den vil blive efterfølgeren for den europæiske stabilitetsmekanisme, idet dennes nuværende finansielle og institutionelle struktur generelt forbliver uændret. Dette betyder, at Den Europæiske Monetære Fond fortsat — foruden at engagere sig i pengemarkedstransaktioner — dels vil yde støtte i form af finansiell stabilitet til medlemsstater, som har behov herfor, dels vil tilvejebringe midler ved at udstede kapitalmarkedsinstrumenter. Medlemskabet ændres ikke, og det vil stadig være muligt for andre medlemsstater at deltage, når de tilslutter sig euroen.

I og med at Den Europæiske Monetære Fond bliver et EU-organ, er det nødvendigt med nogle målrettede justeringer af den europæiske stabilitetsmekanismes nuværende struktur. Der er redegjort

---

¹⁶Behovet for et organ som den europæiske stabilitetsmekanisme til at sikre stabiliteten i euroområdet er baseret på faktuelle forhold og bekræftes i artikel 136, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt den anden betragtning i traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme, hvori der henvises til den nuværende europæiske stabilitetsmekanisme som en stabilitetsmekanisme, der skal aktiveres, hvis det er nødvendigt for at sikre stabiliteten i euroområdet som helhed.

¹⁷ Domstolen har allerede foretaget en vurdering af muligheden for, at artikel 352 kan anvendes til at etablere et EU-organ, som skal yde finansiell støtte for at sikre stabilitet i euroområdet. Se "Pringle-sagen" — dom af 27. november 2012, C-370/12, EU:C:2012:756, præmis 67. Som anført i fodnote 15 blev en mulig anvendelse af artikel 352 også nævnt i Kommissionens meddelelse fra 2012.

for disse i begrundelsen til forordningen. De omfatter **Rådets tilslutning** til skønsmæssige afgørelser, som træffes af Den Europæiske Monetære Fond¹⁸.

Med det forslag, der fremlægges i dag, tilføjes der desuden et begrænset antal nyskabelser.

For det første vil den Europæiske Monetære Fond kunne fungere som den **fælles bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond**. Dette er et væsentligt element i den anden søjle i bankunionen, den fælles afviklingsmekanisme¹⁹.

Da den fælles afviklingsmekanisme blev vedtaget i 2013, nåede medlemsstaterne også til enighed om at udvikle en bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond. Den skulle fungere som en sidste udvej, der kun ville blive aktiveret, hvis Den Fælles Afviklingsfonds umiddelbart tilgængelige ressourcer skulle vise sig at være utilstrækkelige til at dække kapital- eller likviditetsbehovene. Medlemsstaterne enedes også om, at den skulle være finanspolitisk neutral på mellemlang sigt, således at en eventuel anvendelse af bagstopperordningen ville medføre inddrivelse af midler fra banksektoren i euroområdet.

Nye EU-regler om banktilsyn og -afvikling, som er udarbejdet i kølvandet på krisen, har mindsket sandsynligheden for og de potentielle virkninger af bankkrak væsentligt. Der er imidlertid stadig behov for en fælles finanspolitisk bagstopperordning for at øge Den Fælles Afviklingsfonds finansielle kapacitet. En sådan bagstopperordning ville skabe tillid til banksystemet ved at understøtte troværdigheden af de foranstaltninger, der træffes af Den Fælles Afviklingsinstans. Til gengæld vil dette rent faktisk mindske sandsynligheden for, at der opstår en situation, hvor der er behov for en bagstopperordning.

Der er nu bred enighed om, at den europæiske stabilitetsmekanisme — fremover Den Europæiske Monetære Fond — er bedst placeret til at kunne tilvejebringe en sådan bagstopperordning i form af en kreditlinje eller garantier til Den Fælles Afviklingsfond. Dette afspejles i det forslag, der fremlægges i dag, som også fastsætter passende beslutningsprocesser for at sikre, at bagstopperordningen om nødvendigt kan udnyttes hurtigt. Endvidere foreslås der særlige ordninger for at tage højde for de legitime interesser hos de medlemsstater uden for euroområdet, som har tilsluttet sig bankunionen.

For det andet omfatter forslaget for så vidt angår **styring** muligheden for hurtigere beslutningstagning i særlige, akutte situationer. Det foreslås at bevare enstemmighed for alle vigtige afgørelser af finansiel rækkevidde (eksempelvis indkaldt kapital). For specifikke afgørelser om stabilitetsstøtte, udbetalinger og udnyttelse af sikkerhedsnettet foreslås det imidlertid at anvende udvidet kvalificeret flertal, hvor der kræves 85 % af stemmerne.

---

¹⁸ Dette vil sikre overensstemmelse med Meronidoktrinen. Meronidoktrinen, som udsprang af sag H-9/56 og H-10/56 (Meroni mod Den Høje Myndighed, Sml. 1957/1958 s. 133), vedrører det omfang, i hvilket EU-institutioner kan uddelegere deres opgaver til reguleringsorganer. I forbindelse med det forslag, der fremlægges i dag, bør det ihukommes, at Rådets tilslutning til skønsmæssige afgørelser, som træffes af Den Europæiske Monetære Fonds styrelsesråd og bestyrelse, vil blive forenklet, eftersom styrelsesrådets sammensætning er den samme som Eurogruppens.

¹⁹ Forordning (EU) nr. 806/2014. Den Fælles Afviklingsinstans (SRB), som har været i drift siden januar 2016, er afviklingsmyndigheden for store banker af systemisk betydning i euroområdet. Den Fælles Afviklingsfond finansieres ved bidrag fra euroområdets banksektor. Den kan anvendes til finansiering af afviklingsomkostninger, forudsat at alle betingelserne i regelrammen er opfyldt, herunder bail-in af 8 % af den pågældende banks samlede forpligtelser.

For det tredje fastsættes der i forslaget for så vidt angår **forvaltningen af programmer om finansiel bistand** bestemmelser om en mere direkte inddragelse af Den Europæiske Monetære Fond sammen med Europa-Kommissionen.

For det fjerde giver forslaget mulighed for, at Den Europæiske Monetære Fond kan udvikle **nye finansielle instrumenter**. Sådanne instrumenter kunne med tiden supplere eller støtte andre af EU's finansielle instrumenter og programmer. Sådanne synergieffekter kan vise sig at være særlig nyttige, hvis Den Europæiske Monetære Fond skal spille en rolle til støtte for en mulig stabiliseringsfunktion i fremtiden.

Med disse ændringer vil Den Europæiske Monetære Fond kunne blive et solidt krisestyringsorgan inden for EU's rammer, som sikrer **fuld synergi med andre EU-institutioner**. Rådet og Kommissionen beholder deres kompetencer og ansvar, hvad angår økonomisk og finanspolitisk overvågning og politisk samordning, jf. EU-traktaterne.

Også det **praktiske samarbejde** kan styrkes, så det tjener medlemsstaterne bedre og inddrager markedsdeltagerne, og således at overlappning af aktiviteter undgås. Der tilstræbes yderligere samarbejde for at gøre yderligere fremskridt hen imod en styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Union.

Et forslag til indarbejdelse af substansen af traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU-retten, idet der tages højde for det passende omfang af fleksibilitet, som er indbygget i stabilitets- og vækstpagten, og som Kommissionen har fremhævet siden januar 2015

Traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union er en mellemstatslig traktat undertegnet af 25 EU-medlemsstater.²⁰ Den supplerer EU's finanspolitiske ramme, bl.a. stabilitets- og vækstpagten.

Det forslag, der fremlægges i dag, gennemfører artikel 16²¹, hvor alle de kontraherende parter har forpligtet sig retligt til at tage skridt til at indarbejde substansen af nævnte traktat i EU-retten senest fem år efter dens ikrafttrædelse, dvs. til den 1. januar 2018. Det skal erindres, at navnlig Europa-Parlamentet og Kommissionen på tidspunktet for forhandlingen af traktaten insisterede på dens indarbejdelse i EU-retten inden for en fastsat tidsfrist, hvilket medlemsstaterne accepterede, jf. artikel 16.

Som det var tilfældet med den europæiske stabilitetsmekanisme, skal afgørelsen om at oprette traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union som en mellemstatslig traktat i 2012 ses i lyset af forholdene på det pågældende tidspunkt. Såvel forpligtelsen i henhold til 16 og den omstændighed, at der med den efterfølgende lovgivning (kendt som twopacken) allerede er blevet indarbejdet mange af dens elementer i EU-retten, viser imidlertid, at viljen til at finde EU-løsninger har været til stede fra starten. Også Europa-Parlamentet har gentagne

---

²⁰ Østrig, Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland, Danmark, Estland, Spanien, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Italien, Irland, Litauen, Luxembourg, Letland, Malta, Nederlandene, Portugal, Polen, Rumænien, Sverige, Finland, Slovenien og Slovakiet.

²¹ I artikel 16 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union fastsættes det, at: "senest inden fem år efter denne traktats ikrafttrædelse skal der på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse tages de nødvendige skridt i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer."

gange opfordret til, at substansen af traktaten om stabilitet, samordning og styring indarbejdes i EU-retten²², og har argumenteret for, at styringen af en egentlig økonomisk og monetær union for at være virkelig legitim og demokratisk skal placeres inden for Unionens institutionelle rammer.

Initiativet har form af et forslag til Rådets direktiv, som kræver høring af Europa-Parlamentet, i henhold til artikel 126, stk. 14, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Dette er den eneste eksisterende hjemmel i traktaten. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter i processen. Forslaget gælder for alle medlemsstater i euroområdet og indeholder en tilvalgs klausul for medlemsstater uden for euroområdet.

Med det foreslåede direktiv indarbejdes substansen af **artikel 3 i traktaten om stabilitet, samordning og styring**, som udgør en del af den såkaldte **finanspagt**. I henhold til denne artikel skal der anvendes en regel om budgetbalance i strukturel henseende sammen med en korrektionsmekanisme i tilfælde af væsentlige afvigelser. Som Kommissionen har rapporteret om tidligere i år²³, er bestemmelserne i denne artikel allerede vedtaget i national lovgivning.

Indarbejdelsen af finanspagten i EU-retten vil **forenkle den retlige ramme** og give mulighed for **løbende og forbedret overvågning** som led i EU's overordnede økonomiske styringsramme. Dette vil navnlig supplere og styrke de nuværende finanspolitiske rammer, som sigter mod konvergens hen imod et forsvarligt offentligt gælds niveau. Forslaget tager samtidig højde for det passende omfang af fleksibilitet, som er indbygget i stabilitets- og vækstpagten, og som Kommissionen har fremhævet siden januar 2015²⁴. Bestemmelserne er derfor helt i overensstemmelse med gældende regler i primær og sekundær lovgivning .

I forslaget understreges tillige værdien af — og praksis fastholdes vedrørende — interparlamentariske møder afholdt på årsbasis af Europa-Parlamentet samt bestemmelserne for afstemning blandt de kontraherende parter, jf. traktaten om stabilitet, samordning og styring.

En meddelelse om nye budgetinstrumenter med henblik på et stabilt euroområde inden for EU's rammer

Kommissionens formand Jean-Claude Juncker understregede i sin tale om Unionens tilstand, at der ikke var behov for parallelle strukturer: "vi har ikke behov for et budget for euroområdet, men for en markant budgetpost for euroområdet inden for rammerne af EU-budgettet". **Oplægget om en dybere økonomisk og monetær union** og oplægget om **fremtiden for EU's finanser** indeholdt en redegørelse for de fælles udfordringer for moderniseringen af EU's offentlige finanser i almindelighed og euroområdets særlige behov i særdeleshed. Den meddelelse, der fremlægges i dag, indeholder en vision for, hvorledes visse budgetmæssige funktioner, som er vigtige for euroområdet og EU som helhed, kan udvikles inden for rammerne af EU's nuværende og fremtidige offentlige finanser.

---

²² Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union (P7_TA(2013)0598) og beslutning af 24. juni 2015 om gennemgang af rammerne for økonomisk styring: status og udfordringer (P8_TA(2015)0238).

²³ COM(2017) 1201 final af 22.2.2017.

²⁴ COM(2015) 12 af 13.1.2015.

I meddelelsen redegøres der for, hvad der kan opnås inden for den gældende finansielle EU-ramme, og der fremlægges flere idéer og muligheder, hvoraf nogle baner vejen for de **kommende forslag til den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020**.

I meddelelsen gennemgås fire specifikke funktioner, der er afgørende for uddybningen af Den Økonomiske og Monetære Union. Der foreslås konkrete næste skridt for hver af dem:

- **Støtte til strukturreformer** gennem: 1) et værktøj til gennemførelse af reformer, som skal støtte de pakker om reformtilsagn, der aftales med medlemsstaterne, og 2) teknisk bistand på medlemsstaternes anmodning.
- **En særlig konvergensfacilitet for medlemsstater, der forbereder sig på at komme med i euroen.**
- **En bagstopperordning for bankunionen** gennem den europæiske stabilitetsmekanisme/Den Europæiske Monetære Fond som beskrevet ovenfor.
- **En stabiliseringsfunktion**, som skal omfatte forskellige midler og finansielle instrumenter på EU- og euroområdet med henblik på opretholdelse af investeringsomfanget i tilfælde af store asymmetriske chok.

Det er Kommissionens hensigt i perioden 2018-2020 at udvikle nogle af disse idéer og afprøve dem i praksis for at støtte strukturelle reformer og kapacitetsopbygning. Derfor bliver følgende initiativer fremlagt sammen med denne pakke:

- **et forslag til ændring af forordningen om fælles bestemmelser**, jf. nedenfor, for at udvide mulighederne for at anvende den resultatreserve, som er indbygget i de europæiske struktur- og investeringsfonde
- **et forslag til styrkelse af støtteprogrammet for strukturreformer**, jf. nedenfor, for at øge den tekniske støtte til alle medlemsstater og oprette et særligt arbejdsforløb for at støtte medlemsstater uden for euroområdet i deres konvergensproces.

De øvrige forslag, som er anført her, vil følge i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020, for hvilken der vil blive fremlagt detaljerede forslag i maj 2018. Kommissionen vil i fuldt omfang tage hensyn til den feedback, den modtager inden da.

Målrettede ændringer af forordningen om fælles bestemmelser

Med henblik på at forberede det nye værktøj til gennemførelse af reformer, som er omtalt ovenfor, foreslår Kommissionen at afprøve et nyt budgetstøtteværktøj i en pilotfase over perioden 2018-2020. Dette forslag har form af målrettede ændringer til forordningen om fælles bestemmelser²⁵. Det har til formål at give yderligere fleksibilitet i forbindelse med medlemsstaters anvendelse af **de europæiske struktur- og investeringsfondes resultatreserve**. Det vil være op til hver medlemsstat at afgøre, om den vil allokere en del af sin resultatreserve til denne nye ordning.

---

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

Det er formålet med dette værktøj at støtte gennemførelsen af nationale reformer, som vil blive identificeret gennem det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker og integreret i de nationale reformprogrammer, som medlemsstaterne fremlægger. Når en medlemsstats reformtilsagn er godkendt med klart definerede mål og delmål, vil Kommissionen overvåge og evaluere gennemførelsen, inden støtten udbetales.

Forslaget ændrer ikke de europæiske struktur- og investeringsfondes overordnede udgiftsniveau under den aktuelle flerårige finansielle ramme. De indhøstede erfaringer med initiativet vil indgå i forslagene for perioden efter 2020.

Et forslag til styrkelse af støtteprogrammet for strukturreformer

Efter de fem formænds rapport oprettede Kommissionen **Strukturreformtjenesten** sidst i 2015. Formålet med denne tjeneste er at yde teknisk bistand til medlemsstaterne i forbindelse med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af bestemte reformer eller for at styrke deres overordnede reformkapacitet. Programmet har vist sig at være særlig velegnet til at hjælpe medlemsstaterne med at tilrettelægge reformer til modernisering af den offentlige forvaltning og erhvervsklimaet. Det står nu klart, at efterspørgslen efter denne type teknisk bistand langt overgår de midler, der oprindeligt blev stillet til rådighed gennem **støtteprogrammet for strukturreformer**²⁶.

Samtidig er der, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker påpegede i sin tale om Unionens tilstand, et klart behov for at tænke fremad og støtte medlemsstaterne uden for euroområdet i deres forberedelser på at indføre euroen, når de ønsker det. Det er en af erfaringerne fra krisen, at opnåelse af konvergens og etableringen af solide økonomiske strukturer er afgørende for velstanden i Unionen og især for en velfungerende fælles valuta.

Særlig teknisk bistand til medlemsstater uden for euroområdet kan vise sig værdifuld ved at bidrage til real konvergens. Dette gælder navnlig på områder såsom offentlig finansiel styring, offentlig forvaltning, den finansielle sektor samt arbejds- og varemarkederne.

Af disse to grunde fremlægger Kommissionen i dag **en ændring af forordningen om støtteprogrammet for strukturreformer**²⁷. Det er formålet med denne at fordoble de til rådighed værende midler til tekniske bistandsaktiviteter frem mod 2020, således at beløbet udgør 300 mio. EUR i perioden 2017-2020. De indhøstede erfaringer vil indgå i forslagene for perioden efter 2020.

En meddelelse om en europæisk økonomi- og finansminister

Kommissionens formand Jean-Claude Juncker støttede i sin tale om Unionens tilstand idéen **om en europæisk økonomi- og finansminister**. Efter devisen om, at funktionen bestemmer formen, vil ministeren medvirke til at styrke sammenhængen i samt effektiviteten, gennemsigtigheden og den demokratiske ansvarlighed af EU's økonomiske styring. Det er også vigtigt at bemærke, at det allerede under de nuværende EU-traktater er muligt at sammenlægge den funktion, som varetages af

---

²⁶ Støtteprogrammet for strukturreformer blev oprettet i maj 2017 for at yde økonomisk støtte til Strukturreformtjenestens aktiviteter.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).

henholdsvis en ansvarlig kommissær, muligvis en næstformand for Kommissionen, og formanden for Eurogruppen²⁸.

Den Økonomiske og Monetære Unions arkitektur er indbegrebet af kompleksitet. Kompetencer, funktioner og instrumenter er fordelt på forskellige organer inden for forskellige og undertiden overlappende retlige rammer. Dette er ikke optimalt for EU's borgere og beslutningstagere, da det lægger hindringer i vejen for, at EU's og navnlig euroområdet fælles økonomiske interesse kan gøres gældende og forsvares. Dette behov er i årenes løb blevet stadig mere påtrængende, efterhånden som euroen er blevet en førende international valuta og flere dimensioner at Den Økonomiske og Monetære Union er blevet styrket. Dette er også en af grundene til, at denne Kommission har styrket sin interne samordningskapacitet ved at give næstformændene nye horisontale opgaver, således at de er ansvarlige for samordning af flere økonomiske, finansielle og sociale porteføljer.

I den meddelelse, der fremlægges i dag, ses der fremad, og det skitseres, hvordan visse eksisterende funktioner kan kombineres under en europæisk minister med henblik på at forfølge den fælles interesse for EU's og euroområdet økonomi, at styrke den politiske samordning og at forbedre policy-mixet på alle niveauer. Den europæiske minister vil også skulle føre tilsyn med anvendelsen af EU's og euroområdet budgetinstrumenter og søge at maksimere virkningen af dem til støtte for fælles prioriteter.

I meddelelsen redegøres der endvidere for den mulige institutionelle ramme, inden for hvilken ministeren vil skulle virke. Ministeren skal styrke den europæiske dimension af den økonomiske beslutningsproces og sikre streng parlamentarisk kontrol på EU-plan uden at sætte spørgsmålstegn ved de nationale kompetencer. Ved at kombinere eksisterende opgaver og tilgængelig ekspertise på EU-niveau ville ministeren medvirke til en mere effektiv styringsramme, som skal supplere og lette udøvelsen af nationale beføjelser, også i deres samspil på EU-niveau.

Oprettelsen af en sådan post kan ske i etaper. Ministeren kunne tildeles hvervet som næstformand for Kommissionen i forbindelse med **udnævnelsen af den næste Kommissionen i november 2019**. Med henblik på ministerens hverv som formand for Eurogruppen kunne sidstnævnte uformelt aftale at vælge ministeren som formand i to på hinanden følgende embedsperioder, idet den aftaler at tilpasse ministerens embedsperiode til Kommissionens.

3. EN KØREPLAN FOR UDDYBNING AF DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

Det kræver en udpræget god retningsans og en hensigtsmæssig sekvensering at gå fra generelle principper til praktisk gennemførelse. Efter de fem formænds rapport indeholdt oplægget om en dybere økonomisk og monetær union en køreplan for færdiggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union i 2025, som fortsat er relevant.

---

²⁸ Bestemmelserne vedrørende valg af formanden for Eurogruppen er fastsat i artikel 2 i protokol nr. 14 om Eurogruppen, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Der er ingen uoverensstemmelse mellem denne funktion og hvervet som medlem af Kommissionen.

Den pakke, der fremlægges i dag, er en del af en bredere dagsorden. Den følger sig til initiativer, som allerede er taget, og indvarsler initiativer, som stadig er i vente. Overordnet set er det nødvendigt med en indsats inden for fire komplementære områder: **1) finansiel union 2) finanspolitisk union 3) økonomisk union og 4) demokratisk ansvarlighed og styrket styring.**

Når det første skridt skal tages, er det vigtigt at kende retningen og se vejen forude. Som en måde at strukturere det forestående arbejde på indkredses de initiativer, der skal drøftes og vedtages af EU-medlovgiverne over de kommende 18 måneder, i denne meddelelse. Denne køreplan er vist i appendikset, og hovedpunkterne er gengivet nedenfor. I meddelelsen skitseres også en mulig vej frem mod 2025.

Finansiel union

Oprettelsen af bankunionen og kapitalmarkedsunionen har reduceret de resterende risici i den finansielle sektor i EU betydeligt, ændret sektorens forudsætninger og bidraget til dens soliditet og modstandsdygtighed. Det er imidlertid nødvendigt hurtigt at afslutte den stadig udestående del af dette arbejde.

Meddelelsen fra Kommissionen om fuldførelse af bankunionen, som blev offentliggjort i oktober 2017²⁹, indeholder en pragmatisk vej til hurtig enighed om udestående spørgsmål. Denne specifikke køreplan er også gengivet i appendikset. Den omfatter først og fremmest fuldførelsen af dagsordenen for **risikoreduktion** for yderligere at styrke modstandsdygtigheden hos EU's banker. Det er påkrævet, at en række initiativer, hvorom der for tiden forhandles i Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig Kommissionens bankpakke fra november 2016³⁰ samt forslaget om virksomheders insolvens og rekonstruktion, **vedtages i 2018**. Det er også nødvendigt med en beslutsom indsats i forbindelse med det igangværende arbejde på nationalt og europæisk plan vedrørende **misligholdte lån**³¹. Parallelt hermed forventes forslaget om en **europæisk indskudsforsikringsordning**³² vedtaget af medlovgiverne senest ved **udgangen af 2018**. Senest **medio 2018** forventes der at være opnået politisk enighed om forslaget om en fælles **bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond** med henblik på en hurtig operationel gennemførelse senest i **2019**.

Samtidig bør alle aktører — EU-institutioner, medlemsstater, tilsynsmyndigheder og markedsoperatører i hele Europa — intensivere arbejdet med at realisere kapitalmarkedsunionen, således at dybe og velintegreerede kapitalmarkeder kan udfylde deres funktion og absorbere chok og være effektive kanaler for privat risikodeling, samtidig med at de giver forbedret adgang til finansiering, navnlig for nystartede virksomheder og selskaber.

Kommissionen bakker op om det nuværende arbejde i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vedrørende **europæiske værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer** og vil fremlægge en ramme, der skal fremme sådanne værdipapirer, **i foråret 2018**.

²⁹ COM(2017) 592 final af 11.10.2017.

³⁰ Kommissionens forslag af 23. november 2016 om ændring af følgende retsakter: Forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/59/EU og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/81 af 19. december 2014.

³¹ Se f.eks. Økofinrådets konklusioner om misligholdte lån i banksektoren (dok. 9854/17).

³² COM(2015) 586 final af 24.11.2015.

Finanspolitisk union

Det er Kommissionens hensigt som led i det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker at fortsætte arbejdet hen imod en **ansvarlig finanspolitik** på nationalt plan ved at støtte etableringen af sunde finanspolitiske rammer og være opmærksom på gældsomfanget.

Politiske retningslinjer vil fortsat tage hensyn til forhold, som på et givet tidspunkt i konjunkturcyklussen giver økonomisk og budgetmæssig mening både for de pågældende lande og euroområdet som helhed. Kommissionen vil fortsat anvende stabilitets- og vækstpagtens regler og gøre brug af dens indbyggede fleksibilitet til støtte for reformer og investeringer. Den vil også fortsat sætte fokus på **prioriteterne for euroområdet** som helhed, særlig den samlede finanspolitiske kurs, i overensstemmelse med den årlige henstilling om den økonomiske politik i euroområdet³³.

Ud over disse aspekter, jf. redegørelsen ovenfor, vil **den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020** være en vigtig lejlighed til at modernisere EU's offentlige finanser og finde nye synergier for at støtte nationale reform- og investeringsbestræbelser og til at afbøde store asymmetriske chok. Som en del af forslagene vedrørende den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 agter Kommissionen **i maj 2018** at fremsætte et forslag om oprettelse af en **stabiliseringsfunktion**, som med tiden skal udvikles fuldt ud.

Endelig har behovet for at tage højde for forskelligheden af de økonomiske forhold, som var særlig udtalt i årene under krisen, i tidens løb ført til mere avancerede, men også mere komplekse finanspolitiske regler på EU-plan. Til tider kan dette modvirke nationalt ejerskab til reformer og effektiv gennemførelse. En stærkere økonomisk, finanspolitisk og finansiell integration forventes sammen med markedsdisciplin at kunne bane vejen for en **revision af EU's finanspolitiske regler** på længere sigt med henblik på en væsentlig forenkling frem mod 2025.

Økonomisk union

Begreberne "konvergens" og "integration" er centrale i den økonomiske union. For at opnå varig velstand er det påkrævet, at medlemsstaterne fortsat har fokus på de nødvendige reformer, som skal modernisere deres økonomier, gøre dem mere modstandsdygtige over for eventuelle chok og forbedre deres vækstudsigter. Reformprioriteter drøftes og overvåges på årsbasis i forbindelse med det **europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker**.

Fremover bør der inden for Unionens rammer fortsat ydes **støtte til en reformproces med henblik på real konvergens** i EU, såvel inden for euroområdet som for lande, der forbereder sig på at blive medlem af euroområdet. Kommissionen agter, jf. ovenfor, at begynde med pilotforanstaltninger i perioden 2018-2020 og vil **i lyset af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 i maj 2018** fremlægge særlige forslag om støtte til aftalte reformer. Dette bør vedtages inden næste valg til Europa-Parlamentet.

Det er desuden nødvendigt, at forslaget om at **styrke budgettet for støtteprogrammet for strukturreformer for de følgende to år** vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i 2018. Der vil bl.a. blive etableret en særlig arbejdsangang med henblik på at yde skræddersyet støtte til lande, som

---

³³ Se f.eks. COM(2016) 726 final af 16.11.2016 og COM(2017) 770 final af 22.11.2017.

planlægger at indføre euroen inden for en fastsat tidsfrist. For så vidt angår perioden efter 2020 er det Kommissionens hensigt at foreslå en **videreførelse af strukturreformstøtteprogrammet**. Dette vil også omfatte en **særlig konvergensfacilitet** for medlemsstater uden for euroområdet.

Endelig er en yderligere styrkelse af **samordningen af de nationale økonomiske politikker** vigtig af hensyn til konvergens. Den årlige procedure for samordningen af politikkerne vil fortsat være knyttet sammen med en **flerårig tilgang** til reformer, som de nationale regeringer tager initiativ til. Det er i den forbindelse tillige vigtigt at bevare en stærk social dimension i alle aktiviteterne. Principperne og rettighederne i den **europæiske søjle for sociale rettigheder**, som blev proklameret i Göteborg den 17. november 2017, vil bane vejen for en fornyet udvikling hen imod bedre arbejds- og levevilkår³⁴. Desuden bør det igangværende arbejde i Rådet og Eurogruppen om **benchmarking af politikker** og identifikation af **konvergensstandarder** styrkes over de kommende 18 måneder.

Demokratisk ansvarlighed og styrket styring.

Som tidligere nævnt vil **indarbejdelsen af både den europæiske stabilitetsmekanisme og traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU's rammer senest medio 2019** være et nyttigt skridt til styrkelse af den institutionelle effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed.

Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør have tilstrækkelige kontrolbeføjelser. Kommissionen har i de senere år etableret en effektiv og regelmæssig **dialog med Europa-Parlamentet** om spørgsmål vedrørende den økonomiske politik i EU og euroområdet. Set i lyset af de forslag, der fremlægges i dag, kunne de to institutioner formalisere denne praksis inden **udgangen af 2018**.

Endvidere kunne oprettelsen af en post som **europæisk økonomi- og finansminister** betragtes som en del af udnævnelsen af den næste Kommission pr. **november 2019**, idet Eurogruppen vælger ministeren som sin formand for to på hinanden følgende mandater. Parallelt hermed bør en stærkere intern samordning i spørgsmål vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union afspejles i en **mere samlet ekstern repræsentation af euroområdet**, jf. Kommissionens forslag fra 2015³⁵.

4. KONKLUSION

Den pakke, der fremlægges i dag, udgør endnu et vigtigt skridt i uddybningen af EU's Økonomiske og Monetære Union, som også er et vigtigt element på vej hen imod en **mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union**. Med udgangspunkt i lederens dagsorden forventes der konkrete afgørelser i de kommende måneder. Efter Kommissionens opfattelse bør der vedtages en køreplan for de næste 18 måneder, som bør omfatte følgende skridt:

Senest medio 2018:

---

³⁴ Vedtagelsen af søjlen blev suppleret med indførelsen af en social resultattavle, som vil blive integreret i det europæiske semester 2018 og tjene som referenceramme for overvågning af beskæftigelsesmæssige og sociale resultater.

³⁵ COM(2015) 603 final af 21.10.2015.

- vedtagelse af de nødvendige **retsakter til færdiggørelse af bankunionen**, herunder **pakken med risikoreducerende foranstaltninger** fra november 2016 til styrkelse af modstandsdygtigheden hos EU's banker. Parallelt hermed er det nødvendigt, at arbejdet med forslag om kapitalmarkedsunionen fortsætter
- aftale om en **fælles bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond** med henblik på en hurtig operationel gennemførelse senest i 2019
- vedtagelse af ændringsforslaget om fordobling af aktiviteterne under **støtteprogrammet for strukturreformer** senest i 2020
- vedtagelse af målrettede ændringer af **forordningen om fælles bestemmelser** med henblik på at støtte gennemførelsen af nationale reformer.

Senest ved udgangen af 2018:

- vedtagelse af forslaget om en **europæisk indskudsforsikringsordning**
- formalisering af **praksis med dialog mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen**.

Senest medio 2019:

- vedtagelse af de forslag, der skal føre til 1) **oprettelse af en europæisk monetær fond**, 2) **indarbejdelse af traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU-retten** og 3) **indførelse af en samlet repræsentation af euroområdet i Den Internationale Valutafond**
- en fælles forståelse vedrørende opgaverne for en **europæisk økonomi- og finansminister** i forbindelse med den næste Kommission, idet Eurogruppen tilslutter sig, at ministeren vælges til dens formand for to på hinanden følgende mandater
- afslutning af drøftelserne vedrørende uafsluttede forslag om forbedring af euroområdet funktion og vedtagelse i forbindelse med **næste flerårige finansielle ramme**: 1) **forslagene om strukturreformstøtte**, 2) **en særlig konvergensfacilitet for medlemsstater, der ikke er med i euroområdet**, og 3) en **stabiliseringsfunktion**
- færdiggørelse af alle uafsluttede lovgivningsinitiativer vedrørende **kapitalmarkedsunionen**, herunder gennemgangen af de europæiske tilsynsmyndigheder, alle ændringer af forordningen om europæisk markedsinfrastruktur og det paneuropæiske pensionsprodukt.

Mens arbejdet står på inden for alle disse områder, er det vigtigt at have en udpræget god retningsans vedrørende perioden 2019-2024 med henblik på **udbygningen af Europas Økonomiske og Monetære Union senest i 2025**. I køreplanen i appendiks 1 skitseres de væsentligste skridt, som stadig er nødvendige efter 2019, med udgangspunkt i oplægget om en dybere økonomisk og monetær union. Disse skridt bør være omfattet af den fælles forståelse, der skal nås senest medio 2018.

Appendiks 1: En køreplan for uddybningen af Europas Økonomiske og Monetære Union

I 2018	
FINANSIEL UNION	ØKONOMISK OG FINANSPOLITISK
BANK- OG KAPITALMARKEDSUNION ✓ Vedtagelse af alle resterende forslag om bankunionen, herunder forslagene om risikoreduktion, om den europæiske indskudsforsikringsordning og om en fælles bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond ✓ Kommissionens forslag til en ramme, der skal fremme europæiske værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer for euroområdet efter arbejdet i Det Europæiske Udvalgte for Gældsrelaterede Risiko	EU's FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME ✓ Vedtagelse af forslaget om styrkelse af støtteprogrammet for strukturreformer (SRSP) ✓ Vedtagelse af målrettede ændringer af forordningen om fælles bestemmelser ✓ Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020.
DEMOKRATISKE ANSVARLIGHED OG EFFEKTIV STYRING	
EUROPÆISK MONETÆR FOND ✓ Drøftelse af lovgivningsforslaget EUROPÆISK ØKONOMI- OG FINANSMINISTER ✓ Drøftelse på politisk niveau EKSTERN REPRÆSENTATION AF EUROOMRÅDET ✓ Drøftelse af lovgivningsforslaget	INDARBEJDELSE AF FINANSPAGTEN I EU-RETTE ✓ Drøftelse af lovgivningsforslaget DIALOG MELLEM EU-INSTITUTIONER ✓ Formalisering af praksisser mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen
Senest medio 2019	
FINANSIEL UNION	ØKONOMISK OG FINANSPOLITISK
BANK- OG KAPITALMARKEDSUNION ✓ Fuldt funktionsdygtig bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond ✓ Gennemførelse af den europæiske indskudsforsikringsordning ✓ Færdiggørelse af alle uafsluttede lovgivningsinitiativer vedrørende kapitalmarkedunionen	EU's FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME ✓ Vedtagelse af forslagene for perioden efter 2020 om strukturreformstøtte ✓ Vedtagelse af forslagene for perioden efter 2020 om en særlig konvergensfacilitet for medlemsstater uden for euroområdet ✓ Vedtagelse af forslagene for perioden efter 2020 om en stabiliseringsfunktion
DEMOKRATISKE ANSVARLIGHED OG EFFEKTIV STYRING	
EUROPÆISK MONETÆR FOND ✓ Vedtagelse af lovgivningsforslaget EUROPÆISK ØKONOMI- OG FINANSMINISTER ✓ Kommissionens opfattelse	EKSTERN REPRÆSENTATION AF EUROOMRÅDET ✓ Vedtagelse af lovgivningsforslaget INDARBEJDELSE AF FINANSPAGTEN I EU-RETTE ✓ Vedtagelse af lovgivningsforslaget
Mulige yderligere tiltag ultimo 2019 – 2025*	
FINANSIEL UNION	ØKONOMISK OG FINANSPOLITISK
✓ Løbende gennemførelse af initiativer vedrørende kapitalmarkedunionen ✓ Udvikling hen imod udstedelse af et sikkert europæisk aktiv ✓ Ændringer i den reguleringsmæssige behandling	✓ Gennemførelse af den nye flerårige finansielle ramme ✓ Fuldt funktionsdygtig stabiliseringsfunktion ✓ Forenkling af reglerne om stabiliserings- og vækstpogten
DEMOKRATISKE ANSVARLIGHED OG EFFEKTIV STYRING	
✓ Fuldt gennemført funktion som europæisk økonomi- og finansminister som formand for Eurogruppen og næstformand for Kommissionen	
Fuldt operationel Europæisk Monetær Fond Oprettelse af en finansforvaltning for euroområdet	

* Se oplægget om en dybere økonomisk og monetær union af 31. maj 2017 for flere oplysninger.
 Kilde: Europa-Kommissionen

Appendiks 2: Køreplan om fuldførelse af bankunionen senest i 2018 — uddrag fra Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2017

2017

- ✓ Medlovgivernes tilslutning til de første elementer i bankpakken fra november 2016 (IFRS9, kreditorhierarki og store eksponeringer for gæld i udenlandsk valuta) og vigtige fremskridt for så vidt angår resten af pakken.
- ✓ Kommissionens præcisering af gældende tilsynsbeføjelser til afhjælpning af risiko vedrørende misligholdte lån inden for rammerne af vurderingsrapporten om den fælles tilsynsmekanisme.
- ✓ Kommissionens lovgivningsforslag vedrørende undersøgelse af investeringsselskaber.

2018

- ✓ Europa-Parlamentets holdning og Rådets generelle indstilling foreligger (Q4 2017/Q1 2018), og medlovgivernes vedtagelse (Q2 2018) af bankpakken fra november 2016.
- ✓ Europa-Parlamentets holdning og Rådets generelle indstilling foreligger (Q2 2018), og og medlovgivernes vedtagelse (Q4 2018) af den **europæiske indskudsforsikringsordning**.
- ✓ Aftale om en fælles bagstopperordning for Den Fælles Afviklingsfond (2018).
- ✓ Forslag fra Kommissionen om foranstaltninger til afhjælpning af problemer vedrørende **misligholdte lån** (Forår 2018 – vedtages af medlovgivernerne senest i starten af 2019).
- ✓ En ramme, der skal fremme udviklingen af værdipapirer med sikkerhed i statsobligationer (SBBS) (Q4 2018).

Spring 2019

- ✓ Alle forventede risikoreduktions- og risikodelingsforanstaltninger bør være på plads, og gennemførelsesfasen starte.